

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

چگونه و با پیروی از نقش قدوم مرد نیکوهی مثل محمد فاتح در جستجوی نصرتی باشیم که الله سبحانه و تعالی بشارت تحقق آن را داده است

(ترجمه)

هرگاه ما گذشته‌ی باشکوه خود را با مردانی که رهبران راسخ، نه رهبرانی که مردم از ایشان بیزار بودند، بازنگری و یادآوری کنیم؛ در می‌یابیم که محمد فاتح از جمله بهترین امتی بود که آفریده شده است. با تلاوت آیات قرآن کریم، ما به آیاتی سر می‌خوریم که به صراحت گفته می‌توانیم، وعده الله سبحانه و تعالی حق است:

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ * وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللّٰهِ أَفْوَاجًا * فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ [نصر:

[1-3]

ترجمه: هنگامی که یاری الله (سبحانه و تعالی) و پیروزی (و فتح مکه) فرا می‌رسد و مردم را می‌بینی که دسته دسته و گروه گروه داخل دین الله (سبحانه و تعالی) می‌شوند (و به اسلام ایمان می‌آورند). پروردگار خود را سپاس و ستایش کن و از او آمرزش (خود و یاران خویش را از ستابگری در فرا رسیدن فتح و وقوع پیروزی و اظهار دل‌تنگی و گلایه از زندگی) بخواه. الله (سبحانه و تعالی) بسیار توبه‌پذیر است.

پیروزی از آن کسانی است که در جستجوی اند و از دین الله سبحانه و تعالی حمایت می‌کنند.

﴿وَأٰخِرٰی تُحِبُّوْنَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِیْبٌ وَبَشْرٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ﴾ [صف: 13]

ترجمه: (گذشته از این نعمت‌ها) نعمت دیگری دارید که پیروزی الله دادی و فتح نزدیکی است (که در پرتو آن مکه به دست شما می‌افتد) و به مؤمنان مژده بده (به چیزهایی که قابل توصیف و بیان نیست و فراتر از آن است که با الفبای انسان‌ها به انسان‌ها شناساند).

اگر درین عصر جوانی مانند محمد فاتح را من حیث یک نمونه بگیریم، می‌بینیم که مریدان و پدرش درک کرده بودند که سخن الله سبحانه و تعالی چقدر وزن سنگین داشته است... آنان آیات را به روال روزمره و عادی تلاوت نکردند؛ بلکه همراه چشم بصارت با بررسی عمیق از کلام الله سبحانه و تعالی دریافته‌اند که به منظور به دست آوردن پیروزی چه چیزی ضروری است... یک پیروزی که ارزش‌اش از زبان پاک رسول الله صلی الله علیه و سلم با دعای خیر در حق رهبر آن ذکر گردیده است. رسول الله صلی الله علیه و سلم می‌فرماید:

﴿لَتُفْتَحَنَّ الْقُسْطَنْطِیْنِیَّةَ فَلَنِعْمَ الْأَمِیْرُ أَمِیْرُهَا وَلَنِعْمَ الْجَیْشُ ذَلِكَ الْجَیْشُ﴾

ترجمه: قسطنطنیه حتماً فتح می‌گردد؛ پس چی نیکو امیری ست آن امیر و چی نیکو ارتشی ست آن ارتش!

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِی مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ

أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحَسَنَىٰ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ [حدید: 12]

ترجمه: چرا در راه الله (سبحانه و تعالی) نباید ببخشید و خرج کنید و حال این که (اموال شما امانتی بیش نیست و تا آخر در دست شما نمی ماند و همه چیزهای) برجای مانده آسمان ها و زمین به الله (سبحانه و تعالی) می رسد؟ کسانی از شما که پیش از فتح (مکه، به سپاه اسلام کمک کرده اند و از اموال خود) بخشیده اند و (در راه الله) جنگیده اند، (با دیگران) برابر و یک سان نیستند. آنان درجه و مقام شان فراتر و برتر از درجه و مقام کسانی است که بعد از فتح (مکه، در راه اسلام) بذل و بخشش نموده اند و جنگیده اند. اما به هر حال، الله (سبحانه و تعالی) به همه، وعده پاداش نیکو می دهد، و او آگاه از هر آن چیزی است که می کنید.

آیت فوق الذکر، در واقع دستوری است که در تمام جنبه ها و مسائل نظامی به شمول تجهیزات، استراتژی، نیروی نظامی و تقوا ضروری است تا بتوانیم به یک فتح باشکوه برسیم.

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [حدید: 12]

ترجمه: روزی مردان مؤمن و زنان مؤمن را خواهی دید که (به سوی بهشت حرکت می کنند و) نور (ایمان و اعمال خوب) ایشان، پیشاپیش آنان و در سمت راست شان در تالو و درخشش است (و فرشتگان بدیشان مبارک بادی می گویند و می فرمایند): مژده باد! که امروز به بهشتی درمی آید که در زیر (کاخ ها و درختان) آن، رودبارها جاری است و جاودانه در آنجا بسر می برید و می مانید. پیروزی بزرگ و رستگاری سترگ، این است (خوش باشید).

با این حال این آیت و آیات دیگری به مسلمانان امروزی یک چشم انداز امید و روشنی می اندازد تا از ریسمان گرفته و از تاریکی ها خود را بیرون بکشند، کفار را شکست بدهند و ارزش های جامعه را زبری پای گذاشته تا بتوانند امپراتوری های عصر امروزی را شکست بدهند؛ هرچند در ظاهر به شیطان بودن شان انکار می ورزند؛ ولی در حقیقت شیطان بیش نیستند. امریکا، انگلیس، روس و چین در سرزمین های اسلامی گسترش یافته اند، به این حد که اقیانوس ها، کوه ها و حتی تمام صحرا و دشت ها را در پوشش خود قرار دادند تا این سرزمین ها را مورد هجوم و غارت خود قرار بدهند، از سوی دیگر مصارف خسارات جانبی را نیز ادعا می کنند و هیچ کسی جرئت سوال کردن را نیز ندارد، طوری که این ادعا به طور معمول توسط مقامات رسمی امریکا زمانی که ماموریت سرقت و خارت گری خود را اعلام می دارند، استفاده و بیان شده است. بنا پس از انجام ماموریت خونین امپراتوری ها، کلمات و سخنان، دیگر ارزش حیاتی خود را از دست می دهند، زیرا پیامد ویرانگری به شمول از دست دادن جان های انسان بجا می گذارد.

آواره شدن پناهنده گان، افراد آسیب دیده که جان شان برای همیشه ناتوان شده، بیوه ها، ترس از تجاوز، شکنجه و گرسنگی و غیره این همه از تاثیرات اجرای امپراتوری های امروزه است؛ مگر چه چیزی مسلمانان را به ایمان و عقیده شان راسخ نگه می دارد؟

عقیده "لا إله إلا الله محمد رسول الله" نگاهی فراتر از وضع موجود فعلی می گذارد و سعی می کند تا به این وضعیت بدبخت نقطه پایان بگذارد. این عقیده در واقع رشته مستحکم امت اسلامی است که در رگ های امت در حال جریان است. این عقیده با عمل همان طوری که الله سبحانه و تعالی دستور داده باید پرورش داده شود. این عقیده در مقاومت جمعیت های مسلمان دیده می شود، هرچند افواج مسلح مسلمانان فلج است تا در کنار آنان ایستاده شوند و رژیم های بیگانه را در سرزمین شان رد کنند. بنا قرآن الله

متعال و بشارت‌های رسول الله صلی الله علیه وسلم باید در یک چشم‌انداز گسترده درک شوند تا امت بتواند بدون رها کردن دین‌شان از بدبختی‌ها خلاصی یابند و به دنبال ثواب بلاء (مصائب) باشند؛ بدون این که در حضور امپراتوری‌ها در حالت یاس و ناامیدی سقوط کنند.

به چه چیز ضرورت داریم؟ چگونه محمد فاتح توانست در صفحات تاریخ این چنین عظمت و لقب فاتح را به دست بیاورد و تا امروز در دعاهای مسلمانان از وی یادآوری می‌شود؟ قرآن کریم با هر کس سخن می‌گوید؛ اگر ما تنها عمیقاً به کلمات ملاحظه کنیم:

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ [نساء: 75]

ترجمه: چرا باید در راه الله و (نجات) مردان و زنان و کودکان درمانده و بی‌چاره‌ای نجنگید که (فریاد برمی‌آورند و) می‌گویند: پروردگارا! ما را از این شهر و دیاری که ساکنان آن ستمکارند (و بر ما بی‌چارگان ستم روا می‌دارند) خارج ساز، و از جانب خود سرپرست و حمایت‌گری برای ما پدید آور، و از سوی خود یآوری برای ما قرار بده (تا ما را یاری کند و از دست ظالمان برهاند).

﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ [نساء: 76]

ترجمه: کسانی که ایمان آورده‌اند، در راه الله (سبحانه و تعالی) می‌جنگند و کسانی که کفر پیشه‌اند، در راه شیطان می‌جنگند. پس با یاران شیطان بجنگید. بی‌گمان نیزنگ شیطان همیشه ضعیف بوده است.

پیروزی از آن کسانی است که الله سبحانه و تعالی را حمایت می‌کنند و این امر از سوی خالق برای مؤمنان وعده داده شده است. این وعده از سوی خالق در واقع عقیده ما محسوب می‌شود؛ بناً این امر ایمان و عقیده‌ی عمیق می‌خواهد.

حال چیزی که نیاز است، آماده‌سازی، مستحکم کردن عقیده، مطالعه اوضاع حقیقی زنده‌گی اعم از گذشته و حال و توسعه یک دانش پیشرفته‌ی عملی و آماده‌گی برای ایستادن در مقابل امپراتوری امروزی بدون ترس و لرز و شک از عدم توانایی. از آنجا که عقیده یک بخش جدایی‌ناپذیر از آماده‌سازی است، بدون آن هیچ پاداش و پیروزی وجود ندارد. بناً به دنبال دریافت کننده‌ی بشارت رسول الله صلی الله علیه و سلم باشید. الله سبحانه و تعالی دستور می‌دهد:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَاللَّهُ يَكْفِيكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ﴾ [أنفال: 60]

ترجمه: برای (مبارزه با) آنان تا آنجا که می‌توانید نیروی (مادی و معنوی) و (از جمله) اسب‌های ورزیده آماده سازید، تا بدان (آمادگی و ساز و برگ جنگی) دشمن الله (سبحانه و تعالی) و دشمن خویش را بترسانید، و کسان دیگری جز آنان را نیز به هراس اندازید که ایشان را نمی‌شناسید و الله (سبحانه و تعالی) آنان را می‌شناسد. هر آنچه را در راه الله (از جمله تجهیزات جنگی و تقویت بنیه دفاعی و نظامی اسلامی) صرف کنید، پاداش آن به تمام و کمال به شما داده می‌شود و هیچ گونه ستمی نمی‌بینید. فلهمذا محمد فاتح یکی از سه بشارت رسول الله صلی الله علیه و لم را در 1453 ه.ق را به دست آورد، درین میان دو بشارت دیگرش تاکنون تحقق نیافته و به دست نیامده است. کی تأسیس خلافت راشد ثانی بر منهج نبوت را اعلام خواهد کرد؟ دولتی که موجب

فروپاشی امپراتوری‌های امروزی در سرزمین‌های مسلمانان خواهد شد؟ چه کسی افتخار کسب این فتح را در زمین و آسمان‌ها (بهشت) به دست خواهد آورد؟

سه چیزی که پیامبر صلی الله علیه و سلم از وحی الهی سخن گفته بود، به امت خود خواسته است، از ثوبان روایت شده که رسول الله صلی الله علیه و سلم گفت:

«إِنَّ اللَّهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَعَارِبَهَا وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مُلْكُهَا مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا وَأُعْطِيَتْ الْكَثْرَيْنِ الْأَحْمَرَ وَالْأَصْفَرَ وَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي لِأُمَّتِي أَنْ لَا يَهْلِكَهَا بَسَنَةٌ عَامَّةٌ وَأَنْ لَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ فَيَسْتَبِيحَ بِيضَتَهُمْ وَإِنَّ رَبِّي قَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي إِذَا قَضَيْتُ قَضَاءً فَإِنَّهُ لَا يَرُدُّ وَإِنِّي أَعْطَيْتُكَ لِأُمَّتِكَ أَنْ لَا أَهْلِكَهُمْ بَسَنَةٌ عَامَّةٌ وَأَنْ لَا أُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ فَيَسْتَبِيحَ بِيضَتَهُمْ وَلَوْ اجْتَمَعَ عَلَيْهِمْ مَنْ بِأَقْطَارِهَا أَوْ قَالَ مَنْ بَيْنَ أَقْطَارِهَا حَتَّى يَكُونَ بَعْضُهُمْ يَهْلِكُ بَعْضًا وَيَسْبِي بَعْضُهُمْ بَعْضًا»

ترجمه: الله (سبحانه و تعالی) زمین را برایم جمع کرد و من شرق و غرب‌اش را دیدم و سرزمین امت من به جایی خواهد رسید که برایم جمع شده بود. برایم دو کنز سرخ و سفید (طلا و نقره) داده شده است. «شرح حدیث می‌گویند که منظور از دو کنز فارس و روم و منظور از سرخ و سفید طلا و نقره است؛ چون رومی‌ها طلای بیشتر داشتند و فارس‌ها نقره و جواهرات» و من از پروردگارم خواستم تا امتم را به خشک‌سالی فراگیر هلاک نکنند و کفار را بر آن‌ها مسلط نگردانند تا ملک و سرزمین آن‌ها را نابود سازند و جماعت آن‌ها را متفرق گردانند، پروردگارم گفت: ای محمد! من چون امری را قضا و فیصله کنم، فیصله من برگرانیده نمی‌شود و من این خواسته‌ات را پذیرفتم که امتت را با خشک‌سالی فراگیر هلاک نکنم و بر آن‌ها کفار را مسلط نگردانم که ملک شان را مباح گردانند و از بین ببرند حتی اگر کسی بر آن‌ها از اطراف شان و یا از میان شان گرد آمده باشد؛ تا این که برخی از آن‌ها دشمن برخی دیگرشان گردد و یکدیگرشان را نابود گردانند و از یکدیگر متفرق و متشتت گردند که در آن صورت دشمن بر آن‌ها چیره خواهد شد.

زمانی که دعوت در مراحل اولش در مکه قرار داشت، خباب بن الارت رضی الله عنه به نزد پیامبر صلی الله علیه و سلم در زمان ضعیف و شکنجه‌ای که هنوز در مکه در برابر مسلمانان جاری بود، آمد.

عَنْ خَبَابِ بْنِ الْأَرْتِّ، قَالَ شَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بُرْدَةً لَهُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، قُلْنَا لَهُ أَلَا تَسْتَنْصِرُ لَنَا أَلَا تَدْعُو اللَّهَ لَنَا قَالَ «كَانَ الرَّجُلُ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ يُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهِ، فَيُجَاءُ بِالْمِنْشَارِ، فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيَشَقُّ بِأَنْتَيْنِ، وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَيَمْشِطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ، مَا دُونَ لَحْمِهِ مِنْ عَظْمٍ أَوْ عَصَبٍ، وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهُ لَيَتِمَّنَّ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَّابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتِ، لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ أَوْ الذُّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ»

ترجمه: خباب بن ارت رضی الله عنه می‌گوید: نزد رسول الله صلی الله علیه و سلم که چادرش را در سایه کعبه، بالش قرار داده بود (و تکیه زده بود) شکایت بردیم و گفتیم: آیا برای ما طلب پیروزی نمی‌کنی؟ آیا نزد الله برای ما دعا نمی‌کنی؟ فرمود: «برای افرادی از امت‌های گذشته، چاله‌ای در زمین، حفر می‌کردند و او را در آن قرار می‌دادند. سپس اره‌ای می‌آوردند و بر سرش

می‌نهادند و او را از وسط، دو نیم می‌کردند. ولی این کار او را از دینش باز نمی‌داشت. و شانه‌های آهنی را در گوشت آنان فرو می‌بردند تا جایی که به استخوان و عصب آنها می‌رسید و این کار هم آنان را از دینشان باز نمی‌داشت. سوگند به الله که این دین، کامل خواهد شد تا جایی که سواری از صنعا تا حضرموت برود و جز الله و یا گرگ بر گوسفندان، از چیزی دیگر، نترسد. اما شما عجله دارید.

سوگندی که پیامبر صلی الله علیه وسلم به زبان آورد: «به الله که این دین (یعنی اسلام) پیروز خواهد شد،» و گفت: «ولاهی» تا تاکید و تایید کند که پیروزی از آن مومنان خواهد بود و این امر برای مؤمنان تضمین شده است. بناً به راستی که مؤمنان غمگینی، بی‌صبری و فرسوده‌گی را تجربه می‌کنند؛ مگر با آیات و احادیث قلوب ما راحت شده و انگیزه‌ای برای تحقق بخشیدن دومین بشارت رسول الله صلی الله علیه وسلم حاصل می‌کنیم:

«...ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَيَّ مِنْهَاجِ النَّبُوءَةِ...»

ترجمه: ... و سپس خلافت بر منهج نبوت قائم خواهد شد...

کلماتی که از زبان مبارکش از وحی الهی بیان شده است.

بدین ملحوظ، این آیات و احادیث از وسط عقل و فهم مان عبور می‌کند تا ساختار جوانان امروزی را بسازد که در آینده همین جوانان پوست و لانه‌ی تنبلی را پاره کرده و تبدیل به افواج مسلح مسلمانی شوند تا بتوانند این حالت خواب رفته را از میان بردارند و نامشان تا آخر سر زبان‌ها باقی بماند.

بدون شک اسلام پیروز خواهد شد، مگر با دستان چه کسی این امر تحقق خواهد یافت؟ این امر برای شما به مسابقه گذاشته شد تا این افتخار برجسته و ممتاز را حاصل کنید. این بشارت‌ها برای مان امید و آرامشی را می‌دهد که اسلام دوباره احیاء خواهد شد، البته برای نصرت (پیروزی) تا برای آن نائل شویم. بناً ما باید من حیث یک مسلمان توان خود را در حد نهائی‌اش به خرج بدهیم؛ زیرا ما در آخرت بخاطر همین امر عمل کردیم و عمل نکردیم، محاسبه می‌شویم، بخاطر آن چه که در دایره حوادث است که تنها به دست الله سبحانه و تعالی قرار دارد؛ محاسبه نمی‌شویم. بنابر این، آن‌گاه نور اسلام را در داخل همان دولت‌اش تجربه خواهیم کرد.

﴿وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِخُ الْمُؤْمِنُونَ * بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ [روم: 4-5]

ترجمه: در آن روز مؤمنان شادمان می‌شوند. (آری! خوشحال می‌شوند از یاری الله) الله (سبحانه و تعالی) هرکسی را که بخواهد یاری می‌دهد و او بس چیره (بر دشمنان خود) و بسیار مهربان (در حق دوستان خویش) است.

نویسنده: منال بادر

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

21 جمادی اول 1441 هـ.ق

15 جنوری 2020 م

مترجم: زکریا وهاج